

Poteci sub pași

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Dacă mai ai și astăzi îndoieli
Ce nu s-au spulberat, te-aștept, iubire,
Să fiu poteca pasului tău cald
Pe care gândul seamănă safire.

Nu-mi spune că nu știi de-atâta timp
Că între noi s-au diluat milenii
De nostalgii, preludii și-ntrebări
Fără răspuns. Chemările la denii,

Când clopotele sparg tăceri ce dor
Le-am auzit de-atâtea ori, iubire,
Chiar de mai ai vreodată îndoieli
Eu sunt poteca ta spre fericire.

- Azi nu-mi mai cântă simfonii la geam
Rebele ploi ce prevesteau furtună,
E calmă marea, valurile torc
Un fir de-argint ce urcă înspre lună

Și toate se-mpletesc ca-ntr-un poem
La care am visat cu ani în urmă
Când așteptam, iubire, doar un semn
Pe inelar să-ți tatuez o burmă.

Simt dimineața suplul tău contur
Cum mă îmbracă tandru-n nemurire
Și mă gândesc că viața e un basm,
Iar tu poteca mea spre fericire

Liliana Trif & Ioan Grigoraș